

**Brev till Sophie Elkan
från Selma Lagerlöf:
1918-1921 : L 84:1 - 132**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2729

Årva backa, Lunde 24/1, 1920.

Käraste.

Jag skall vätra så mycket från Kurre. Han
och jag har varit ute på en liten morgonvandring.
men då jag kom upp i allin övergav han mig
tvärt därför att han fick syn på dess där efters hud.
Det har varit halva i tre dagar och omöjligt att
gå för mig, så att jag har mått pranceera på första
trav. Så snart jag kommer ut, infinner sig Kurre
gnäller och sticker nosen i min sida och tigger
och ber, att jag skall vara lika snäll som du och

Tack för
gentast
mycket
som jag.
Så
att han
säger
mer
dessa
er

uppskriften och med ett nytt. Men ännu är han
hans kunnigt för ett år sedan, de från jag i det ut
hade nämligen flera inskrifningar på sig.

läta honom promenera. Det tycktes vara en verk-
lig sorg för honom. men nu idag, då jag följde med
övergav han mig genast. Hurra hur en mycket yttlig
och enkel karaktär, som alltid överraskar, då man
ser hans majestätiska, lurviga och gammalklaka
personlighet. När jag kom hem låg han och vakta-
de en tallrik med fläsk, som fröken hade ställt ut-
ta för matboen. Han lukade, så att drog in doften, så
att hela hans kropp kröktes, men han rörde inte en
fläskbit. Och det var ju storslaget.

Tack för breven, de tre försändelserna, som kom
i går. Brevet var så livligt. Jag tänkte för mig
själv, att ett sådant brev hade jag inte fått på
något länge. Åke Markström har garsen

men gjärar sig en med Nummenen. Det måste
härskas konstigt för en sådant man, som så högt

alltid hetat, aldrig Markman. Jag tvivlar inte på att
han är en god familj, och att detta är något gallet han
har fått för mig, att han skall korrespondera med lite
nära personligheter. Hans envishet tycktes vara outtröt-
lig och jag vet, att jag har skrivit ett brev till honom,
ansars bara kort. Nu skriver jag naturligtvis aldrig
mer, annat än något formellt tack. Han har ju egent-
ligen lo, att skriva så många brev han någonsin
vill till alla världens storheter, men det var så egen-
dumligt att ardalagen voro så litet och att huggen
öfver ett på svar var så stor. Kunde han har läst
om någon garsen, som börjat sin bana på detta sätt.
Jag tror inte att det är fråga om pengor eller att
göra nån av oss, bara ärlystnad att på brev från

Alström
 man var
 i denna
 Antiens
 tid.
 ofyinn
 famöl.
 det gäst
 men sig
 Du i den
 detta är
 rikas om
 av detta
 trevliga
 koppen -
 tack för
 givarens
 glöje.

kända personer. Det är icke
 skriva brev. Nej, jag skrev visst icke något för be-
 ligt om den dig till Bonnier. Men jag tycker ju,
 att det är förargligt, att han alltid regelbundet skall
 säga nej, då jag ber om något för en annan
 person. Det hade säkert gått bättre om en annan hade
 bett honom. Jag har icke konsten.

Jag tror icke Frökens har en aning om att Clemens
 finns till, så han spelar nog ingen roll i hennes spö-
 domar. Men ibland är det märkvärdigt. Hon spädde nit
 bland annat, att det var en fjäskarl, som skulle ge
 mig pengar och det skulle vålla förargelse. Dagen
 därpå fick jag veta, att Dahlgren, som jag skickat
 till henne för att köpa en växel på banken hade
 ställt arätt med den. Den skulle till Gerda,
 han fick icke ut pengarna på den. Jag fick braka
 och telegrafera, innan det blev rätt. Sådant

där från jag följande graderna gått för. Men
 är en låga, hög flygplansnatur som inte kan
 men jag var det märkvärdigt för att kunna